

लो० टिळक

यांचा

पोवाडा : १६ :

जय लोकमान्य श्री बाळ गंगाधर । भूषण झाला जगताला वंद्य
नरवीर । जगण्याचा मंत्र ज्यानं दिला । केला उपकार । देशार्थ नित्य
तळमळ । गरिबांचा मोठा आधार । बडा झुंजार ॥ ध्रु० ॥

चौक १ ला

स्वातंत्र्यसूर्य मावळला । जन सारा व्याकुळ झाला ॥ परवशता खा
जिवाला । मुळिं चैन नसे हृदयाला ॥ मोहनाग पाया डसला । मग
विवेक मरुनी गेला ॥ चाल ॥ पाश्चात्य चांगले सारे । पौरात्य तृणास
झाले । जन सारे मोहुनि गेले ॥ चाल ॥ नोकरींत जो तो रमला
मोहानें भरुनी गेला ॥ चाल ॥ अशा वेळीं लोकमान्य बाळ आळ
जन्माला ॥ १८२६ सालाला । जुलैच्या तेथीस तारखेला । रत्नागिरी
शहरांत याचा जन्म जाहला ॥ रत्नागिरी जिल्ह्याला सांपडला हा हिरा ।
मग बाळ गेला पुण्याला । बाळ मोठा बुद्धिवान झाला । झपझप
परीक्षेच्या पायच्या चहून हो गेला ॥ १८७६ सालाला । बाळ बी. ए.
पहिल्या वर्गांत पास हो झाला । १८७९ ला । वकिलीची परीक्षा दिल
त्यानं त्या वेळा ॥ इंग्रजांची नोकरी कां जनतेची सेवा-हा विचार
वाळानं केला । अन् राष्ट्राची सेवा करण्याचा विडा उचलला

लो० टिळक

१२१

१८८० सालाला । न्यू इंग्लिश स्कूल सुरू केलं ज्ञान देण्याला ॥
१८८१ साला । केसरी-मराठा पत्रं आलीं जन्माला ॥ १८८२
सालाला । १०१ दिवसांची शिक्षा झाली बाळाला ॥ १८९७ साला ।
दीड वर्षे सक्त मजुरीची शिक्षा बाळाला ॥ १९०८ व्या सालाला । सहा
वर्षे काळेपाणी शिक्षा दिली वीराला ॥ तं प्रेतकळा आली पुण्याला ।
सगळीकडं हाहाकार झाला । १९१४ सालाला । तुरुंगातून सोडलं
वीराला । पुन्हां नवकळा आली पुण्याला । पण कामाचा ताण
जीवाला । देह सारखा खंगतच गेला । अन् १९२० सालाला । एक
ऑगस्टच्या हो दिवसाला । लोकमान्य टिळक भास्कर गेला
अस्ताला ॥ १ ॥

चौक २ रा

“ स्वराज्य माझा जन्मसिद्ध हा हक्क मंत्र हा राष्ट्राला ।
देउनि त्यानें जड राष्ट्राचा वृक्ष पुन्हां हा टवटविला ॥ राज्य इंग्रजी जणू
पूतना आली प्राण हरायाला । बाळकृष्णानें अतुलबलानें देह तिचा
जर्जर केला ॥ जी ॥ कर्मयोगाचा बोध कराया कृष्ण धावला त्या वेळा ।
गीतारहस्य लिहुनी यानें तोच बोध राष्ट्रास दिला ॥ जी ॥ अपार बुद्धि,
अपार शक्ति, अपार तळमळ जीवाला । पुरुष असे हे जन्मा येती
अपार कार्ये करण्याला ॥ जी ॥ चाल ॥ धुतलेल्या तांदळासारखं
ज्याचं हो शील ॥ विवेकाचं आणि बुद्धीचं मोठं भांडार ॥ समुद्राच्या
सारखा गंभीर । मेरुसारखा सदा जो स्थिर । वटवृक्ष जसा गरिबांचा
मोठा आधार ॥ दुःखाचे आले डोंगर । तरि बुद्धि ज्याची खंबीर ।
बाळ गंगाधर अभिधान । मानाचं स्थान । करंय स्मरण । होई
कल्याण ॥ २ ॥

चौक ३ रा

लोकमान्य टिळकांची सेवा आली फळाळा या वेंळा । भारत आता
स्वतंत्र झाला जगताच्या कल्याणाला ॥ लोकमान्य तूं, पुरुषोत्तम तूं,
कर्मयोगी तूं, तूं वीर । वंदन करितों हात जोडुनी पांडुरंग हा
शाहीर ॥ ३ ॥

रचना-१ ऑगस्ट १९६०.

